

[Kristen Østergaard.]

uddannelse, godt nok minus de 2 måneder på et lille øvelsesbibliotek og 2 måneder i anden praksis. Det må betegnes som et afgørende brud med den hidtidige uddannelse af folkebibliotekarer, der jo har været baseret på det udmærkede princip med både praktisk og teoretisk uddannelse i den samlede uddannelsesetid.

Man kunne stille det spørgsmål, om den gældende ordning har været så ringe, siden den kan give anledning til en sådan ændring, og jeg kunne tænke mig i den forbindelse at stille nogle spørgsmål. Har bibliotekareleverne, udgået fra biblioteksskolen under den gældende ordning, selv været utilfredse med den uddannelse, de har fået på biblioteksskolen? Og dernæst: er vore kommuner, som jo er de egentlige arbejdsgivere for bibliotekarerne, og vore bibliotekarer utilfredse med den standard, eleverne fra biblioteksskolen har, når de forlader skolen? Og endelig: har lånerne været utilfredse med den betjening, de har fået fra bibliotekarer med den uddannelse, de nu har? Jeg ved godt, at en udtømmende besvarelse af disse spørgsmål hører hjemme i udvalget, men jeg ville dog gerne, om ministeren kunne komme med nogle foreløbige svar på disse spørgsmål.

Jeg kan ikke frigøre mig for fornemmelsen af, at efter forslaget bliver uddannelsen af bibliotekareleverne lagt op på et meget højt plan, måske for højt. Det bliver altså en hel akademisk uddannelse, og man kan jo spørge: er det nødvendigt, at den samlet skal tage lige så lang tid som en juridisk uddannelse og flere andre akademiske uddannelser? Det er klart, at når det drejer sig om de videnskabelige og faglige biblioteker, kan der ikke angives et nøjagtigt tidsrum for uddannelsen, og den kan ikke så nøje fastlægges, men i øvrigt er udvidelsen af denne uddannelse efter udkastbekendtgørelsens sektion II ret overskuelig; det må erkendes; men det er jo ikke det, lovforslaget centralt drejer sig om, for dette er uddannelsen af folkebibliotekarerne.

Lovforslaget har endvidere betydelige økonomiske konsekvenser. Hr. Lysholt Hansen antydede, at da vi fik biblioteksskoleudvidelsen for 10 år siden, var der nogen, der havde udtalt bekymring i den retning. Jeg melder mig som en af dem, der havde bekymring dengang. Vi fik dog en fornuftig reduktion af forslaget, således at venstre kunne tiltræde det, men jeg må jo nok sige, hvad angår det økonomiske og den udvikling, vi har været inde i på dette område, at min bekymring var virkelig begrundet.

Men når vi nu skal til at tage det næste store skridt — ja, ja, jeg skal kun antyde de store økonomiske konsekvenser, som det får. Dertil kommer jo yderligere, at der også skal et betydeligt forøget byggeri til på biblioteksskolen; det må naturligvis også tages i betragtning i den anspændte situation på dette område.

Jeg kan heller ikke lade være med at komme med den betragtning, at både tidsmæssigt og økonomisk bliver det jo også en ekstra belastning for de unge, som skal uddannes. Man kan næsten ikke undgå at få det indtryk, at det med vold og magt skal være både dyrt og tidkrævende at få en uddannelse i Danmark næsten uanset området; man kan ikke overlade den videre uddannelse til praksis.

Nå, men jeg skal indstille mine betragtninger her ved første behandling. Enkelthederne egner sig bedst til, skal vi sige et kritisk studium i et udvalg, og det er venstre villig til at medvirke til.

Ellen Strange Petersen: Da loven om folkebiblioteker var til første behandling den 5. februar 1964, udtalte mit partis daværende ordfører, fru Gertie Wandel, beklagelse over, at der ikke forelå en kommissionsbetænkning som grundlag for lovforslaget. Problemerne har været behandlet — sagde hun — det kan ses i folketingets forhandlinger 1963-64 sp. 2648 — problemerne har været

„behandlet i rundbordskonferencer, hvoraf den første endda var fortrolig; der